

tage Sagen op, maa Venstre ogsaa have Lejlighed til at overveje den, til at søge de Oplysninger, vi savne i denne Sag, dels om hvorledes Beskatningen foregaar ude i Kommunerne, dels om hvordan Skatteevnen er i vort Land og forskellige andre Ting. Vi ønske at faa disse Oplysninger samlede i Sommer, for at ingen Tid skal spildes, for at det ikke skal være saaledes, at vi, naar vi komme igen til Efteraaret, skulle til at begynde at samle Oplysninger for først at faa Forslaget fremlagt sidst paa Samlingen, hvorved der gaar et Aar spildt. Det er Grunden til, at vi ønske denne Kommission nedsat. Vil man nu sige: Ja, men kan en saadan Kommission da ikke træde i Vejen for en Regering, som mulig ønsker at arbejde i samme Retning? vil jeg sige: Nej, det tror jeg ikke. Vi vide jo ikke, hvilket Ministerium der kommer efter dette. Vi vide, at dette Ministerium vil gaa sin Vej, men hvilket Ministerium der kommer efter, vide vi ikke noget om, vi vide ikke, hvilke Raadgivere Hans Majestæt vil udnævne. Vi høre Højre, som stadig taler om Kongens fri Valg af Ministre, udtale, at det ikke kan blive noget Venstreministerium, men at det bliver et yderliggaaende Højreministerium. Det kender Højre til, vi vide ikke, hvilke Raadgivere Hans Majestæt vil udnævne. Men bliver det et yderliggaaende Højreministerium, tror jeg, det er tilfulde rigtigt, at Folketinget her har taget Sagen op, har forberedt Sagen og straks kan møde dette Højreministerium med Forslag, som man ikke er til Sinds at frafalde, men tværtimod at kæmpe for, indtil der naas noget. Bliver det — hvad skal jeg kalde det — et moderat Ministerium — maaske bliver det det — saa tror jeg, de 3 Aar, vi nu have arbejdet, have lært os, at det er nok saa godt, at vi have vore egne Forslag at møde med i Stedet for at slutte os til Forslag, der komme fra et saadant Ministeriums Side, thi den Støtte, vi skulde have derfra, viser sig jo at være temmelig lille. Og skulde det blive et Venstreministerium — jeg ved ikke, hvorvidt Højre har nogen Mening i denne Henseende, som de kunne trumfe igennem, men jeg gaar stadig ud fra, at Hans Majestæt frit kan udnævne sine Ministre — tror jeg heller ikke, at dette vil gøre nogen Skade, thi jeg tror, at et Venstreministerium med Glæde vilde arbejde sammen med Folketinget, med Glæde tage imod Resultatet af en saadan Kommissions Arbejde og maaske allerede, forinden Arbejdet var afsluttet, søge Samarbejde med Kommissionen. Jeg

kan saaledes, hvordan jeg end ser Sagen, ikke se, at en saadan Kommission kan komme i Vejen for et Arbejde, der gaar ud paa virkelig at fremme Skattereformen, virkelig at faa en retfærdig Omordning af vore Skatteforhold. Derfor kan jeg kun anbefale Forslaget til det høje Ting, jeg tror, vi gøre vel i at vedtage det, jeg tror, vi gøre vel i at nedsætte denne Kommission for at faa det forberedende Arbejde taget op, saa at det virkelige Arbejde i Fremtiden for en ordentlig Ordning af vore Skatteforhold her til Lands kan blive fremmet. Dermed skal jeg anbefale Kommissionsforslaget.

Konseilspræsidenten (Hørring): Jeg skal i øvrigt ikke deltage i Diskussionen om det foreliggende Forslag, men vil kun tillade mig at fremsætte en kort Bemærkning angaaende et enkelt Punkt. Vi have jo haft to parlamentariske Kommissiøner nedsat tidligere i det høje Ting i Henhold til Grundlovens § 46, nemlig i 1871 og 1884, og det har i Teorien været anset som meget tvivlsomt, om en saadan parlamentarisk Kommission kunde virke, naar Rigsdagen ikke var samlet. I Praksis har Folketinget her forstaaet Sagen saaledes, at der ikke var noget til Hinder for, at en saadan Virksomhed kunde finde Sted. Hvorledes Regeringen har stillet sig til det, foreligger ikke ganske klart, men, saa vidt jeg ved, har Regeringen i 1871 nærmest været stemt for at besvare det rejste Spørgsmaal benægtende. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der er den rette Forstaaelse her af Grundlovens § 46, men jeg mener dog at burde gøre dette, at jeg forbeholder Regeringens fri Stilling over for Spørgsmaalets Afgørelse.

Bojsen: Maa jeg over for denne Udtalelse af den højtærede Konseilspræsident gøre den Bemærkning, at vi foruden Kommissionen af 1871 have et Præcedens fra 1885. Det ligger mig saa meget nærmere at bringe dette i Erindring, som jeg var Formand for den parlamentariske Kommission, som den Gang sad, jeg husker ikke nøjagtigt hvor længe, det var nok en Ugestid, efter at Rigsdagssamlingen var sluttet; den fungerede altsaa som saadan uden for Sessionen. Jeg vil kun nævne dette Eksempel paa, at der findes et Præcedens for en Kommissions Virksomhed mellem Samlingerne ud over det, der skete i 1871.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag maa jeg for øvrigt forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke agter at tilraade